

Inbreng debat beleidsakkoord - 16 juni 2022 door Martijn Otten

Voorzitter,

De formateur vroeg aan elke onderhandelaar iets te vertellen over waarom we in Leiden politiek actief zijn. Over onze idealen. Wat volgde was een sessie waar de liefde voor Leiden vanaf spatte. Waarin er veel meer was wat ons bond, dan waarin we verschilden. Dat we willen bouwen aan een stad waar iedereen kan meedoen en waar iedereen zich thuis voelt in zijn buurt. Een gesprek dat de basis legde voor het eerste hoofdstuk van dit beleidsakkoord. Idealen die niet alleen door vier partijen worden gedeeld, maar door een groot deel van deze raad en een groot deel van deze stad.

Ik vertelde daar over het klavertje vier aan mijn armband en lapel pin. Dat me niet alleen geluk bracht tijdens de verkiezingen, maar dat voor mij vooral benadrukt dat geluk niet altijd eerlijk verdeeld is. Ik heb zelf veel geluk gehad in het leven: geboren in de mooiste stad van Nederland, in de mooie Vogelwijk, zonder zorgen en met goed onderwijs opgegroeid, en twee jaar geleden een mooi huis kunnen kopen in de Stevenshof. Onder de vraagprijs. Veel gelukkiger ga je het niet krijgen in Leiden.

Maar ik zie ook dat niet iedereen dat geluk heeft. Ik zie kinderen die tijdens corona in kleine, slecht geïsoleerde huizen probeerden hun huiswerk te maken. Zonder laptop of zonder ouders die konden ondersteunen. Ik spreek jongeren in de Kooi die dagelijks tegen discriminatie aanlopen. Van hun docenten, van hun werkgever, van de politie. Ik spreek mensen die afgelopen winter een straalkachel hebben geleend. Ze durven de verwarming niet meer aan te zetten vanwege de hoge gasprijs. Als raadslid zie ik het als onze taak juist voor deze mensen in onze stad het verschil te maken.

Voorzitter,

Met dit beleidsakkoord maken we een verschil. Een verschil voor **kansengelijkheid**. Elk kind verdient een eerlijke kans op een mooie toekomst. Het mag niet uitmaken in welke buurt je wordt geboren of wat de achtergrond is van je ouders. Maar toch zien we ook in onze stad gesegregeerde scholen. Er zijn kinderen die zonder ontbijt naar school gaan. We zien dat jongeren in Noord of Zuidwest minder vaak meedoen met sport of cultuur. We moeten ongelijk investeren in gelijke kansen. En daarom ben ik trots dat dit nieuwe college dat doet en ook speciaal voor een wethouder Kansengelijkheid kiest.

Ook maken we een verschil voor de **bestaanszekerheid** van mensen. Lang voordat we onder Drees een verzorgingsstaat kregen, waren wethouders als Floor Wibaut in Amsterdam al bezig met een verzorgingsgemeente. Ook in Leiden is dat nodig. Een gemeente die naast mensen staat en ze helpt als ze niet rond kunnen komen of geen dak boven hun hoofd hebben. Die uitgaat van vertrouwen en geen wantrouwen. Die schulden opkoopt om ergere problemen te voorkomen. En die ook als mensen geen baan kunnen vinden of krijgen, blijft helpen via beschut werk of

basisbanen. We hebben vele concrete ideeën om daar aan te werken en kijken uit naar dat debat.

Ten derde maken we een verschil voor betaalbaar wonen. Het akkoord spreekt eindelijk weer over **volkshuisvesting**. Een woning is een sociaal recht. En dan is het bizar dat we een kwart van onze woningen laten opkopen, terwijl zoveel Leidse jongeren nog steeds thuis wonen bij hun ouders omdat ze geen woning kunnen vinden. De wachtlijsten voor sociale huurwoningen zijn enorm lang en toch nam het aantal corporatiewoningen de laatste jaren af. Daar moet echt verandering in komen en daarom ben ik heel blij dat we veel gaan bijbouwen. We bouwen 35% sociaal en ook 35% betaalbaar.

Voorzitter,

De Partij van de Arbeid is heel tevreden met dit akkoord en heeft veel vertrouwen in de kandidaat-wethouders. Maar ik blijf ook realistisch. Ik kan hier gloedvol betogen dat we het helemaal anders gaan doen en de komende vier jaar alle problemen gaan oplossen. Maar we weten allemaal dat het zo makkelijk niet gaat. Daarom vertel ik liever, zoals een Leidse PvdA'er het ooit noemde, 'het eerlijke verhaal'.

Dat is allereerst dat we nog niet alles weten. Het is een akkoord op hoofdlijnen, dus dat betekent dat veel eerst nog wordt uitgewerkt of onderzocht. En we kunnen nu ook nog niet voorspellen wat er in Den Haag gebeurt of welke crisis er over twee jaar is. Maar dat is ook niet erg, want dat geeft juist ruimte aan het debat in de gemeenteraad.

We hebben in de onderhandelingen gezocht naar een goede balans tussen duidelijke afspraken en voldoende ruimte voor de Raad. De een zal het nog te algemeen vinden en de ander misschien nu al te uitgebreid. Dat was ook onze puzzel. Maar het uitgangspunt is wel dat we hier het debat voeren en ruimte willen bieden voor goede ideeën. We hebben drie miljoen vrijgehouden, zodat alle partijen ook financiële dekking kunnen vinden voor voorstellen die ze indienen.

Het tweede eerlijke verhaal is dat we het niet ineens helemaal anders gaan doen. Er wordt al jaren hard gebouwd aan deze stad en daar gaan we graag mee door. Om Newton te citeren, staan we op de schouders van reuzen. Dat betekent ook dat sommige zaken niet apart worden benoemd in dit akkoord, omdat dat gewoon al prima geregeld is. Of dat we niet apart geld beschikbaar maken voor iets als energie-armoede, omdat er al heel veel geld beschikbaar is gesteld en nog gebruikt kan worden. We hebben al jaren een sterke, sociale koers en als we dat vasthouden, kan onze stad het hardst vooruit.

Ten slotte gaan we in de komende periode ook niet alle problemen oplossen. We gaan vier jaar heel hard werken met zijn allen, maar we moeten ook accepteren dat sommige oplossingen tijd nodig hebben.

Ik ben heel blij dat we een Integraal Kindcentrum realiseren, maar de effecten hiervan zien we misschien pas over vijftien jaar als kinderen dat helemaal hebben doorlopen. Wat we nu investeren in preventie zien we pas over jaren terug in een

betere gezondheid van mensen. En dat we nu kiezen voor het verduurzamen van woningen, leidt over decennia tot een beter klimaat, lagere woonlasten en een fijner huis.

Daarom moeten we verder kijken dan 4 jaar. Verder kijken dan alleen financiële cijfers en ook de brede welvaart in onze stad meten. De politiek gaat vaak over de korte termijn. Over de successen waarmee we over vier jaar terug kunnen naar de kiezer. Maar laten we met elkaar ook oog houden voor de effecten van onze keuzes op vele toekomstige generaties Leidenaren. Bedenken hoe alle kinderen die nu geboren worden - zoals van de heer Olthof, nog gefeliciteerd - een leven vol kansen en mogelijkheden tegemoet gaan.

Voorzitter, ik rond af.

We wisten allemaal al dat Leiden de mooiste stad van Nederland is, maar onze basketballers hebben dit weekend laten zien dat we nu ook de beste van België zijn. En zoals zij zich terugvochten in het 4e kwart, zo moeten wij ook blijven knokken voor onze stad.

Voor de onderhandelaars is dit beleidsakkoord het einde van een heel intensief traject, maar voor de stad is het pas het begin van een periode. Een akkoord op hoofdlijnen waar we samen als raad en als stad verder invulling aan gaan geven. Een akkoord dat voortbouwt op vele colleges voor ons en dat vooruit kijkt naar de vele uitdagingen die er liggen. Stap voor stap op weg naar de stad van onze idealen.

Ik begon ermee dat niet iedereen in onze stad het geluk aan zijn zijde heeft. Daarom blijven we de komende jaren verder bouwen aan een stad waar iedereen gehoord wordt en iedereen kan meedoen. Een stad waarin we omkijken naar elkaar en iedereen zich thuis voelt in zijn buurt. Zoals de titel zegt: een stad waarin we samen leven.

Dank u wel.